

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte – Ghenadie Nicolaev,
judecătorii – Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014 de inculpatul

Dumbravă Vitalie Alexei, născut la 17 noiembrie 1981, originar și domiciliat în or. Criuleni, str. Neaga, nr. 10;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 09.09.2013 – 10.03.2014 (prima instanță)*
- 2. 09.04.2014 – 02.06.2014 (instanța de apel)*
- 3. 25.08.2014 – 22.10.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 10 martie 2014, **Dumbravă Vitalie Alexei** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, echivalentul a 4 000 (patru mii) lei.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chirilov Mihail cu dispunerea încasării din contul inculpatului Dumbravă Vitalie în beneficiul părții vătămate Chirilov Mihail a prejudiciului material și moral în mărime totală de 10 300 (zece mii trei sute) lei.

2. În fapt, pe baza probelor administrate, instanța de fond a constatat că, Dumbravă Vitalie Alexei, la data de 10 iunie 2012, în jurul orei 02⁰⁰, aflîndu-se pe teritoriul spălătoriei-auto, ce aparține SRL „Criomet”, amplasată în or. Criuleni, pe str. 31 august 1989, nr. 178, a călcat grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin lipsa de respect față de societate și cu o deosebită obraznicie, sub pretextul

unor motive inventate, i-a aplicat cet. Chirilov Mihail multiple lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, cauzându-i celui din urmă traumă acută cranio-cerebrală, comotie cerebrală, plăgi pe buza superioară, echimoze, excoriații pe față, cotul drept, coapsa stîngă, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 279 D din 21.08.2012 se califică ca vătămări corporale ușoare ce duc la dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în privința sa, pe motiv că fapta comisă de el nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, dar întrunește semnele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

În susținerea cerințelor înaintate în apelul declarat, inculpatul a invocat faptul că, la faza de urmărire penală, nu a fost emisă ordonanța procurorului privind prelungirea termenului de efectuare a acțiunilor de urmărire penală, după ce a expirat ultimul termen fixat la data de 10.08.2012.

În viziunea inculpatului, colaboratorii organului de urmărire penală, după ce au sesizat eroarea comisă, au anexat la finele dosarului toate actele procedurale (ordonanța de prelungire a termenului de urmărire penală), însă cu mult mai târziu de la expirarea ultimului termen (10.08.2012).

A mai susținut apelantul că instanța de fond, la judecarea cauzei, a examinat probele administrate unilateral și neobiectiv, punînd la baza sentinței de condamnare doar declarațiile martorilor Chirilov Neofid și Chirilov Ghenadie, care sunt rude cu partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2012 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța asupra soluției adoptate, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect și întemeiat a reținut indicii infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece absolut toți martorii au confirmat că în discotecă lumea era agitată și la auzul gălăgiei produse în timpul conflictului între inculpat și partea vătămată s-au apropiat de ei. După conflict, anume Chirilov Mihail avea maioul rupt pe el și fața însîngerată, iar aceste circumstanțe denotă indubitabil că a fost încălcată grosolan ordinea publică.

La fel, instanța de apel a constatat ca fiind neîntemeiate argumentele inculpatului privind necesitatea dispunerii confruntării, deoarece nu au existat careva divergențe între declarațiile persoanelor audiate pe aceeași cauză.

Nu au fost întemeiate nici criticele privind punerea la baza sentinței de condamnare doar a declarațiilor martorilor Chirilov Neofid și Chirilov Ghenadie, care sunt rude cu partea vătămată, întrucît aceste declarații au fost confirmate și de martorii Gîlcă E. și Godoroja I., care au confirmat că haina inculpatului era ruptă și murdară de sînge, îndată după incidentul produs între inculpat și partea vătămată.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în privința sa, pe motiv că fapta comisă de el nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1)

Cod penal, dar întrunește semnele constitutive ale contravenției prevăzute la art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

În argumentarea recursului declarat, recurentul a indicat faptul că instanțele de fond au pus la baza hotărârilor de condamnare numai declarațiile martorilor Chirilov Neofid și Chirilov Ghenadie (tatăl și fratele părții vătămate), Panfili Vladimir și Moldovanu Victor (prieteni părții vătămate), precum și persoanele cu care a venit în acea seară la discotecă, care au depus declarații în defavoarea sa, evitând a declara în mod obiectiv circumstanțele cauzei.

De asemenea, recurentul consideră că conflictul apărut între el și partea vătămată se datorează relațiilor osticele ca s-au stabilit între ei, care au apărut spontan, atunci când partea vătămată l-a provocat pe inculpat prin comportamentul său conflictual.

Mai susține inculpatul că la faza de urmărire penală, nu a fost emisă nicio ordonanță privind prelungirea termenului de efectuare a acțiunilor de urmărire penală, după ce a expirat ultimul termen fixat la data de 10.08.2012.

5.1. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Sergiu Crijanovschi, care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Recurentul invocă dezacordul său față de încadrarea juridică a faptei comise de către acesta și omisiunea instanței de apel de a se pronunța în decizia adoptată asupra versiunii inculpatului de reîncadrare juridică a faptei sale în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

În acest context, instanța de recurs amintește că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de Dumbravă Vitalie.

Așadar, referitor la criticele formulate mai sus și pretinsele erori de drept la care se referă recurentul, instanța de recurs verificând materialele dosarului constată că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului de

săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal. Această concluzie este corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședința de judecată a instanței de apel în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, just apreciate potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora instanța de apel, în condițiile legii, a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând legal și întemeiat la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Dumbravă Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Cît privește critica recurentului referitor la erorile procedurale admise de către organul de urmărire penală în contextul efectuării acțiunilor de urmărire penală fără prelungirea termenului de urmărire penală, instanța de recurs consideră că argumentul vizat este lipsit de orice suport juridic, întrucît la materialele dosarului sunt anexate următoarele ordonanțe ale procurorului responsabil de instrumentarea dosarului în cauză: ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 08 august 2012 (termenul a fost prelungit pînă la data de 08 septembrie 2012) (f.d. 5); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 08 septembrie 2012 (termenul a fost prelungit pînă la data de 08 octombrie 2012) (f.d. 7); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 15 octombrie 2012 (termenul a fost prelungit pînă la data de 20 noiembrie 2012) (f.d. 62); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 20 noiembrie 2012 (termenul a fost prelungit pînă la data de 20 decembrie 2012) (f.d. 64); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 18 ianuarie 2013 (termenul a fost prelungit pînă la data de 20 februarie 2013) (f.d. 69); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 20 februarie 2013 (termenul a fost prelungit pînă la data de 20 martie 2013) (f.d. 78); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 20 martie 2013 (termenul a fost prelungit pînă la data de 10 aprilie 2013) (f.d. 95); ordonanța cu privire la prelungirea termenului de urmărire penală din 15 mai 2013 (termenul a fost prelungit pînă la data de 15 iunie 2013) (f.d. 103).

Prin urmare, acțiunile de ordin procedural ale organului de urmărire penală, întreprinse pe dosarul nominalizat, au fost efectuate în limitele termenelor stabilite de către procuror prin ordonanțele consemnate mai sus, fără a se comite vreo abatere în sensul vizat.

Referitor la argumentul formulat de către recurent privind examinarea neobiectivă a cauzei de către instanțele de fond și punerea la baza hotărîrilor de condamnare doar declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării, Colegiul penal subliniază că modul de apreciere a probelor este un atribut exclusiv al instanțelor de fond și ține strict de intima convingere a judecătorului, care comportă un caracter subiectiv și se formează în urma stabilirii circumstanțelor de fapt și a coroborării acestora cu probele administrate pe cauză, care au fost supuse unei cercetări multilaterale și obiective, fără a pune la îndoială existența vreunei probe sau valoarea ei probantă.

În virtutea considerentelor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept, ce ar genera casarea deciziei contestate sub aspectele invocate,

deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este motivată și întemeiată, iar în asemenea caz, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul *Dumbravă Vitalie Alexei* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014 în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 noiembrie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma